

Атоналитетъ — редъ 12, прибави: предъ „По къснешното“ — Въ.

Афретандо, ит. *affretando* = ускори-телно.

Б.

Байшмидтъ, Куртъ — чети: Байлшмидтъ — *Bellschmidt*.

Бакхаусъ, Вилхелмъ — чети: концертиралъ — вмѣсто концентриралъ.

Банджо — (допълнение) Корпусътъ има форма на дайре, и се свири съ плектронъ. Различаваме 3 вида: Б. сопранъ, теноръ и китара Б. Последниятъ видъ се употребява изключително въ джазовата музика — за изпълнение на акорди и подчертаване на ритъма.

Бандионъ — *Bandion* — гл. Хармоника.

Банти, Бригита — умр. 1759, не 1739.

Барановичъ, Крешимиръ — чети: далматински (вмѣсто хърватски) компонистъ.

Барокъ — да се не мѣси съ стила барокъ.

Батерия — гл. Батри.

Батистини, Матия — умр. 7 ноем. 1928 въ Колъ Бакаро.

Батри, фр. *batterie* — при оркестровия нотенъ материалъ — заглавие за нотитъ, предназначени за разнитъ ударни инструменти.

Бахъ, Вилхелмъ Фридеманъ — чети Фридеманъ — *Friedemann*.

Бахъ, Йоханъ Себастианъ — умр. 1750, не 1758.

Белерманъ, Йоханъ Готфридъ — чети: синъ на следващия, не — на предиущия.

Ве ротундумъ — В. *rotundum* = бемолъ (гл. т.).

Бетховенъ, Лудвигъ ванъ — прибави: 2 вариационни творби за 2 обоя и англ. рогъ.

Бизе, Жоржъ — чети: Bizet, не Biset

Битнеръ, Юлиусъ — прибави: опера „Лунна нощъ“, 1 Те-Дуемъ, 1 меса.

Боито, Ариго — умр. 10 юни 1918 въ Милано.

Бомхартъ, иѣм. *Bomhart* или *Pommer* — се наричатъ басовитъ шалмаи на срѣдновѣковieto; нѣкои ги наричатъ и бомбардъ. Да не се смѣсва съ бомбордона.

Боси, Енрико — сега е директоръ на консерваторията въ Чикаго.

Бранбергеръ, Янъ — зачеркни: „и е сътрудникъ“ и пр.

Брахикаталиктични — чети брахи-каталектични.

Бросаръ, Себастиенъ — род. 1654, не 1645.

Булгария — изобразената България е собствено **Сазъ**, понеже има повече струни. Б-та е съ по тѣсна шия (грифъ) и, обикновено, съ 2 струни.

Български музикаленъ съюзъ — осованъ 1904 година въ София, по починъ на нѣколко учители по пѣние, съ цель — да работи за поставянето музиката на прилично мѣсто като учебенъ предметъ въ училището, и за подобрене материалното положение на учителитъ по пѣние. И въ двѣтъ направления Б. М. С. е направилъ доста много. Членове на съюза сж били учителитъ по музика и военнитъ капелмайстори. Прѣвъ и дългогодишенъ председателъ на съюза е билъ Н. Ив. Николаевъ, следъ него — В. Стоинъ и Ал. Кръстевъ, а секретаръ и редакторъ на съюзния органъ „Музикаленъ вестникъ“ — Дим. х. Георгиевъ. „Музикаленъ вестникъ“ е излизалъ, съ нѣколко прекъсвания — до 1928, когато спира. Въ последнитъ години Б. М. С. сжествува само формално — безъ да проявява нѣкаква дейностъ.

Българска народна Филхармония — е основана 1924 г. въ София, по починъ на нѣколко оперни оркестранти и професори отъ Музикалната Академия, по примѣра на културни страни въ западна Европа. Целитъ, които Б. Н. Ф. си е поставила още отъ основаванетоъ си, сж: като сгрупира около себе си най-добритъ инструменталисти и ратници въ музикалната областъ — да създаде единъ пълненъ симфониченъ оркестъръ, чрезъ който да популяризира родната и чуждестранна художествена музика, да насърчава и подпомага музикалното образование и усъвършенствуването на своитъ членове, както и да построи специална концертна зала.

Презъ първитъ нѣколко години отъ сжествуванетоъ си, Б. Н. Ф., подъ диригентството на М. М. Златинъ, Юр. Померанцевъ и Тод. Хаджиевъ, даде редица концерти, които бѣха посрещнати отъ публиката извънредно радушно, и бѣха изнесени съ значителенъ успѣхъ. За съжаление, презъ последнитъ нѣколко години Б. Н. Ф., по независящи отъ членоветъ ѝ причини, биде принудена да преустанови временно